

Излази суботом.

Цијена:

За Црну Гору и Аустро-Угарску
у годишњу плату 6 фр.
за остале земље 3 фр.

За Босну и Херцеговину и сав
остале земље 3 фр.
за остале земље 1 фр.

ГЛАС ЦРНОГОРЦА

Лист за политику и књижевност.

Премазили смо — у изданим
издањима новинарски административни
„Глас Црногораца“ на Цр-
ногору, а неможе се у Београду
издати ни један у Београду.
Дакле, свако ко у Београду
неће се не обраћати.

За сваког читаоца се, на протеклој
години, издати су постојећи, 7 постојећих
од рада на први пут, а на сваког
читаоца по 2 постојећа, да се
неће се не обраћати.

ПОЗИВ НА ПРЕТПЛАТУ.

Смештеном ове године потјече
претплата многим нашим претплатницима,
те их лијепим позивом да прет-
плату што прије поплаћу.

Лист стаје:

За Црну Гору и Аустро-Угарску:

На годину . . . фр. 6.
На по годину . . . 3.
На 1/2 год. (3 мј.) . . . 1. 50

За Босну и Херцеговину и сав
остале земље:

На годину . . . фр. 30.
На по годину . . . 10.
На 1/2 год. (3 мј.) . . . 5.

Претплатници на Аустро-Угарску,
(Босна и Херцеговина) нека плаћу своју
претплату поштом или уруком у
Београду, Петра Рамадановића у Београду,
или уруком у Београду, Петра Рамадановића у Београду.

Претплату на лист у Ср-
бији приима издавач В. Веломан у
Београду.

Претплатници о других страна
и на Црну Гору нека плаћу своју
претплату у плаћеном до Цетиња
или уруком у Београду, Петра Рамадановића у Београду.

Цетиње, 24 децембра 1893.

Администрација „Глас Црногораца“

Б О Ж И Т

Нека дава божја воља
Наша право слава божја!
Слава сам Кошац у Ветлејем,
Слава га у Атомеу Гору,
Слава га у своме Кијеву;
Ах! је ова слава одвојена
Она протекла је са послоном.
Ватра плама била је игда,
Протрета је слава испред огња,
Преврћена на огњу баљева;
Пушка пуца, арте се покреће,
Гула гула, а вола пијевају;
О укучају баљева играју,
По три паса арте се у вола,
Све би рече једногласно,
Све радосту дивом нарамамо!

Ова дивна слика на „Горскога
Висјени“ дивно представља радост, ко-
ју ом Срби слике Висјени; радост, за ко-
ју не има ни правојавни исток, ни
словесни сјајер; радост, што је мо-
гуће својина српскога народа, то
га је послужити краткот царовања кроз
вјекове робовања један пут у години
обуздава и опјања од Нелобита до
Шар-планине, од мора до Дунава; те
је тако постала једном од највијех црта,
што Србица Србљеном чини.

Ето за што дава Србни Србину,
нимо иједно друго сродности, нимо
рашта да честита Висјени; ето за
што дава нашом честитања, која дава
са овог огњашта непренијаве
независности и слободу српске свој
браће уздух јадранског и овејекот мо-
ра, уздух Саве, Дрино, Мораве и Вар-
дара, и оној одијеленој од нас про-
ло Дунава по равнио Ваљкој и Ваљату
до Сантандреја, старбни Досетија,
Мушковића, Старија и другејих уми-
јех бораца наших.

Нека је свакоме брату честит
Висјени, и нека је свакоме свет овај
наш божји обичај у раскошном дво-

ру као у сиромашној котиби. Нека се
по српској котиби и даје дјеца на-
пашу божњим радостима, нека се
насу уздиже у душу овај дјева наш
обичај, који је са славом крвога змега
најбољим народним обичај; јер се
народи и по народијем својем обича-
јама разликују један од другог;
а наш народни ступа непримјетно
у нашу борбу са косовитијом, која
хоће да избрише све разлике народно-
не. Народност је пак велико начело
нијека, који је на измаку; начело, са-
лом којег се уједино италијански и
немачки народ; начело, који је и наше
највеће уздиже.

Црна Гора као што је била прва
вјекове чуварница постојеће државне
миле народне; тако је дава најбуднија
чуварница народности српске. У Кра-
јинском јој Диору народи се обичај
свети наравују као у свакој кући црно-
горској. Тако је и около Црне Горе.
Црна Гора је, ако Бог да, и унапријед
бити поуздана чуварница свијех српско-
јих својина.

У то име понављам честитамо овој
браћи Црногорцима идуће благо дјело.
На браћевском огњашту, у восту ла-
тру, на којој се восту горе прекр-
ни баљева, нека гула гула, нека се
арте покреће, нека пуцају пушке, не-

нека радост наравују! Нека ти дјева
наш обичај нас насу предаје!

Али у тај народни правтари обичај
наш ојетимо он оне баљве востери
и божњим моћи, којој је прије скоро
дјестот година одиједно свануће мове
ере, зачетак новог државног нашег жи-
вота под пријем Владаром кишијем из
благословене Куће Петровић-Негоме,
под славнијем Владиком Данилом. Од
оно историјске баљве востери одиједно
читав ред славнијех јуначкијех побједа
од Цареве Лаза до Нучијот Дола, што
је дава Црној Гори право на живот и
на будућност, што јој је стекло
у Српству припања, у Словојству
дубав, а у свијету поштовања, који
дава ужива.

Нека се дикле у овој опћеринској
народној радост олим од мора до
Таре, од Висје Горе до Микро Пла-
нине и успијема оне епопејне божњ-
не моћи, и нека се благосиља дан, у
који је Владика Данило постао Госпо-
дарин Црне Горе!

Честитајући Висјени сваким брату
Србину, ми му кличемо по старом
обичају писмом: Мир Висјени! — Мир
Висјени, који је у свакој кући услов
нипретна; — Мир Висјени, који сваки
дан постаје саг то најпоштованиј услов
опстанка раскошаног Српства!

Мир Висјени! — Христос се роди!

ПОЛИТИЧКИ ПРЕГЛЕД.

ЦЕТИЊЕ, 24 децембра.

У италијанском парламенту, пред бо-
жићнијем фејјима, због се догађај,
који је велики утисак учинио у под-
тичком свијету. Од како се први глас

био чуо, да Русија намјерава држати
стаљу елиту у средоземном мору,
најбољим органа тројног савеза стали
су одомилати Италијанску, куда то сви-
јера. Послије Тузана, кад се већ могло
говорити о ерицијско-руском бродову
као о једном тијелу, то опомене су се
биле удвостручиле, и у један глас тар-
дало се, да је француско-руско при-
јављено одомилати противу Италијанско-
ј, да је у питање допаш постојања. И-
талијански на средоземном мору прена
руско-француском бродову. Према
су у Италијанској мирно посматрали оне
величанствене свачаности француско-
руског братиљства, што више и сим-
патично поддржавали, како ми либе-
ралног тако и конзервативног логора;
иали органи тројног савеза пости-
гнине неку сврху, јер конзервативни
штампа у Италијанској прихватила је оно
мине са континента, и стаде мало по
мало збиљати говорити о опасности, која
пријети положају Италијанске на средо-
земном мору; д-м тај страх не доби
и у парламенту у облику резолуције,
коју је подио лорд Хамилтон, и која
је изјављивала да се одма стане радити
на појачању италијанско елите, која је
дава тај рама удруженом францу-
ско-руском бродову, и треба да буде
много претимнија обавиор на нег по-
што по својојем морина.

Кад је дошла на дневни ред ова
резолуција устао је велики старца и
држао је ојајну бесједу, која је опона-
цију порицала. Гледотон је одма казао,
да ни конзервативна страна тако не
мисли о италијанском бродову, те јој је
предочио, да хоће да се користи на-
родном ствари у својим партијским
сврхама. Међу тиме држати не пријети
никаква опасност. Италијанско бродовље
надривајује свако друго бродовље и
правилно се развија. А да се изван-
редно појачама и не наравно развија
нема никаквих повода. Него на пара-
тајске тактике опозиција покушава да
изазове оном резолуцијом глас непо-
вјерења влади; а влада прати повор
нијем оном развјатак догађаја, те се
према томе брине и заштити државу и
љавијих интереса. Ову Гледотонску
бесједу поддржавала је кућа буријем
одобравањем и одбила је резолуцију са
36 гласова већине.

Ово је гласовање значајно нај-
прије о тога, што је показало, да вла-
дина већина чврсто стоји уз владу,
што значи да влада Гледотонова чвр-
сто стоји. Друго, ово гласовање свије-
дочи, да се Италијанско не поводи на
опоменима органа тројног савеза, и да
не види никакве опасности од страна
Русије и Француске. Најпослије ми
овдје видимо великога старца, едје ко-
рида постојано путем, на ком је толи-
ко слави и толико симпатија стојало.

Тако нас труд органа тројног са-
веза остаде безупјесним.

Нови Крисијев кабинет био је
срећан, те је могао Италији слаштити
ти одми тек је на владу дошао једну
ненадаћу побједу италијанскога ору-
жја. Глас ове побједе је дошао из
Малауве унапред битке код Агордата,
гдје су десет илада десетина напали
италијанску посаду. Запоједним по-
саде пуковник Аримонди равањ је на-
падале до него, који су велики губи-
так протријели, оставивши на бојном
пољу главног заповједника и све пред-
водитеље десетина. Али — ипак „Н.
Времеја“ — трудни да ће та побједа
помоћи што новоме кабинету. Она
напомиње парламенту и народу један

од узрока данашњег растројства европ-
ског Италије. Еротијска колонија,
која је толико жртава дошла Италију,
и дава се налази у положају, који
захтјева доста за њому оружану обрану.
Милости још нијесу изгубили наду,
да ће истиснути отуда Италијанце.
Слични невесели напади могу се опет
поновити. И за то се не може ни
помишљати на смилување тржица у
обрани Еротије. А италијански народ
не може подносити ни досадашње жртве
пошаче. Италија је много потрошила на
равно сарке, да игра улогу члана
тројног савеза. Док та улога није
захтјевала милијех жртава, народу је
могла лакати, али се сада помага
нмијенио. Тројни савез ни издалека
већ не претавља коалицију, која је у
стаљу да располаже судбинама сва Је-
ропе. Зближење Русије и Француске,
прена италијанске владе у руке Глед-
отонске, унутрашњи запети у Аустро-
угарској, принуђавају савезнике, да се
држе шпеченајућег положаја. А ита-
лијански народ у томе шпеченају не
може већ да подноси и досадашње
норезе, а како ли да се повијења
подарне.

Тако попрва цетроградска лист
ову италијанску побједу, коју и без
тога догађаја у Сицилији у војне
надишују обавијешћу. У Сицилија је
издала права резолуција. На оном
радини него и тогањи листом, читаво
опшине устају противу владинејех на-
радаба. Тачачно питање нијдје у Је-
ропи није тако несвесно као у Сици-
лији. Велики посједници хају у својим
земљу шпекулатима, који су исту зем-
љу опет дајале у најам селацима, који
тако треба да својим својем надрива-
вају не само велике власнике него и
оне посреднике између њих и кметина.
На то стање већ се могу да опсе.
Отуда отворена отпор народа на Си-
цилији, који дава најбољима мора да
чини италијанску владу.

ДОПИСИ.

Вир-Пазар, 12 децембра. — Давас
био је ова читавица авроне, те су пре-
гледани рачуни и нађени за тачан и урнав.
Пошто ову читавицу авроневају 5—8
чланова на примачијех елемена, а самим
да ће више чланова прибавити авронева-
је: „Читавица Вирова“ досадашњи авроне
нама са: „Црнорача читавица.“ Давас
отара урнав дава је оставио, а авроне-
нама се са новом, и тако су авронева-
ја и авроневаја г. авроне Саво Плавина,
која је као главни авроневаја ове читавице
био; а авроневаја г. авроне Јово Гвијан
учитељ Вирова; а авроневаја г. Саво
Н. Поповић, трговац, (ова је оставио од
страна урнав, јер је авроневаја авроне
свију дужност); а авроневаја г. Дула Јо-
новић учитељ Вирова; а авроневаја г. Филип
Дуловић, трговац; (авроневаја г. авроне
авроневаја одбора) За хају 1894 годину,
пошто је мало авроневаја било (само 11—
20) а да се авроневаја авроневаја авроне,
авроневаја је авроневаја улога од 3 на 4 авроне,
а авроневаја су авроневаја авроневаја — авроне
хају се авроневаја авроневаја на авроневаја: 1.
„Глас Црногорца“; 2. „Проглосја“; 3.
„Српски Глас“; 4. „Дубровник“; 5. „То-
жја“; 6. „Јавор“; 7. „Стрижовић“; 8.
„Новосла Вил.“ — Савише оставио је
на авроневаја авроневаја одбора да по свом
набору уму дава поштованија авроне, један
из Београда, други из Новог Сада. Уре-
ђено је да авроневаја хају године улога на
два пута 16 јануара и 17 јула, којих
дава морају сви чланови авроневаја бити,
хо да другог авроневаја авроневаја авроневаја
рему на ројан-дан Вирова Вирова, (у
авроневаја авроневаја Вирова и авроневаја
се и авроневаја читавица). Био је говор
да се авроневаја уреди једно авроневаја
друштво, на авроневаја исто читавица, да
би авроневаја могла авроневаја, а да би се
авроневаја авроневаја што боље авроневаја

